

Ὅς τις δὲν ἀμελεῖ νὰ καταγίνεται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰσοσείας, θέλει πληροφορηθῆ τὴν περιέργειά τῃ.

Τὸ σκῆπτρον τὸ ὁποῖον ἡ ἐκκλησία βασᾶ εἰς τοὺς χεῖρας της καθ' ἡμέραν ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτῆς, σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς γῆς, ἀπὸ ποῖον ἐδώθη εἰς αὐτὴν, καὶ ποῖος τὴν ἐκαδιέρωσε μητέρα καὶ βασίλισσαν ὅλων τῶν πισθόντων;

Δὲν ἦσαν αἱ Ἑραὶ σύνοδοι, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν ἔξοχον σκέπην ἀξιωματικῶν Αὐτοκρατόρων εἰλημῶν συνεπανηγυρεύθησαν ἐν διαφόροις τόποις τῆς Ἀνατολῆς, καὶ αἱ περισσότεραι αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλεύσει τῶν πόλεων;

Αὐταὶ αἱ ἀναμμένα λαμπάδες, αἱ ὁποῖαι καίονται ἀκαταπαύτως ἔμπροσθεν τῆς θρόνου τῆς Θεῆς Μεγαλειότητος. αὐταὶ αἱ σάλπιγγες αἱ ἀναντίρρηται τῆς ἀληθείας; οἱ ἀκαταμάχητοι πύργοι τῆς ἁρμοδίας ὁμολογίας, δὲν ἤρπαξαν ἐκ τῶν ὀνύχων τῆς τέρατος τῆς κολάσεως, Βασιλεῖς λαοῦ, καὶ ἔθνη διαφυλάττοντες αὐτὴς εἰς τὸν κόλπον;

Καὶ τὸ κυριώτερον μέρος ἑξῆς τῶν συνόδων (β) αἱ ὁποῖαι κατέκειναν πρὸς διώκτας καὶ δόγματος τῆς πίστεως,

(β) Ἡ Πρώτη Σύνοδος ἐστάθη εἰς τὴν Νίκαιαν πόλιν τῆς βυθηνίας ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει ἀπὸ χριστοῦ τ' κ' ε (325) συγκροτηθεῖσα ὑπὸ τριακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ θεοφόρων Πατέρων, κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Ἀρείου, ὅς τις ἔλεγε τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ κτίσμα.

Ἡ δὲ